

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 1To/12/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1018200112
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 02. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Iveta Zelenayová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2018:1018200112.1

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave, v trestnej veci obžalovaného B. B., pre zločin sprenevery podľa § 213 ods. 1, ods. 3 Tr. zákona, o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Bratislava I z 03.11.2017, sp. zn. 6T/20/2017, dňa 21. februára 2018 v Bratislave, takto

rozhodol:

Podľa § 312 ods. 4 Tr. por. predsedníčka senátu odvolacieho súdu berie späťvzatie odvolania obžalovaným B. B., nar. XX.XX.XXXX v K. na vedomie.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom Okresného súdu Bratislava I sp. zn. 6T/20/2018 z 03.11.2017 bol obžalovaný B. B. uznaný za vinného zo zločinu sprenevery podľa § 213 ods. 1, ods. 3 Tr. zák. na tom skutkovom základe, že:

dňa 09.07.2009 v presne nezistenom čase a na doposiaľ nezistenom mieste v Bratislave uzatvoril v postavení konateľa spoločnosti C. s.r.o. ako nájomca s poškodenou spoločnosťou L. A. sporiteľne, a. s., so sídlom E. XX, K., ako prenajímateľom zmluvu o finančnom leasingu č. XXXXXXXX, ktorej predmetom bolo poskytnutie finančného leasingu na predmet leasingu - osobné motorové vozidlo značky SEAT Alhambra (7M) Diesel 1.9 TDI Stylance 4x4, číslo karosérie (VIN): Z striebornej farby, rok výroby 2009, v nadobúdacej hodnote 31.000,- € s podmienkou úhrady 30 % akontácie vo výške 9.300,- €, ktorú zaplatil a so záväzkom úhrady 48 pravidelných mesačných splátok vo výške 572,39,- €, následne mu bol dňa 11.07.2009 na podklade predmetnej zmluvy predmet leasingu odovzdaný, avšak napriek tomu uhradil len 3 splátky, na základe čoho bola dňa 04.12.2009 zo strany poškodenej spoločnosti L. A. sporiteľne, a. s. predmetná leasingová zmluva písomne vypovedaná a ako nájomca bol vyzvaný k vráteniu predmetu leasingu, čo odmietol, predmet leasingu poškodenej spoločnosti vrátený nebol, nakoľko ho odovzdal neznámej osobe, čím poškodenej spoločnosti L. A. sporiteľne, a. s., so sídlom E. XX, K., spôsobil škodu vo výške 31.000,- €;

Za to bol prvostupňovým súdom odsúdený podľa § 213 ods. 3, § 41 ods. 2, § 42 ods. 1 Tr. zák. s použitím § 38 ods. 2, § 36 písm. 1/, § 37 písm. m/ Tr. zák., ako aj § 39 ods. 1 Tr. zák. k súhrnnému trestu odňatia slobody v trvaní 2 roky.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a/ 2 Tr. zák. bol pre výkon uloženého trestu zaradený do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. súd zároveň zrušil výroky o treste v trestnom rozkaze Okresného súdu Bratislava III zo dňa 04.11.2009 č. k. 3T/160/2009 a v rozsudku Okresného súdu Bratislava II zo dňa 02.08.2011 č. k. 1T/103/2010, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tieto výroky obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. v rámci súhrnného trestu súd zároveň obžalovanému uložil trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá všetkého druhu na dobu 4 (štyri) roky, keďže bol taký trest uložený skorším rozsudkom.

Proti tomuto rozsudku, hneď po jeho vyhlásení, teda v zákonom stanovenej lehote podal odvolanie obžalovaný a to proti výrokom o vine, tak aj treste. V následnom odôvodnení, prostredníctvom obhajkyne obžalovaný uviedol, s poukazom na napadnutý rozsudok uviedol, že už pri jeho obhajobe poukazoval na skutočnosť, že v dôsledku jeho konania nebola na cudzom majetku spôsobená škoda v sume dosahujúcej najmenej 26.600 € a teda aj právna kvalifikácia jeho konania nie je správna. Uviedol, že už zo samotnej skutkovej vety obžaloby vyplýva, že predmet leasingu - motorové vozidlo, malo v čase jeho kúpy hodnotu 31.000 €, avšak z tejto sumy uhradil dokopy 11.017,17 € (akontácia + 3 splátky á 572,39 €). Vzhľadom k uvedenému mohla spôsobená škoda dosahovať najviac sumu vo výške 19.982,83 €. Zároveň poukázal na to, že nárok na náhradu škody zo strany poškodenej spoločnosti L. A. sporiteľne, a. s. bol uplatnený vo výške 21.580 €.

Podľa súdu prvého stupňa je pri trestnom čine sprenevery jeho následkom spôsobenie škody, spôsobenie škody, ktorú predstavuje skutočná hodnota spreneverenej veci, t. j. v tomto prípade 31.000 €, čo bola nadobúdacía cena motorového vozidla. S poukazom na § 124 ods. 1 Tr. zák. škodou sa na účely tohto zákona rozumie ujma na majetku alebo reálny úbytok na majetku alebo na právach poškodeného alebo jeho iná ujma, ktorá je v príčinnej súvislosti s trestným činom, bez ohľadu na to, či ide o škodu na veci alebo na právach. Škodou sa na účely tohto zákona rozumie aj získanie prospechu v príčinnej súvislosti s trestným činom. Leasingová zmluva je špecifickým zmluvným vzťahom, kedy prechádza na leasingového nájom predmet leasingu priamo úhradou všetkých dohodnutých splátok, pričom nie sú potrebné žiadne ďalšie zmluvné dojednania a k prevodu vlastníctva dôjde de facto za nulovú hodnotu. Pri leasingovej zmluve preto nie je možné vychádzať z hodnoty veci pri jej nadobudnutí, ale len z rozdielu hodnoty veci a sumy už uhradenej leasingovému prenajímateľovi. V danom prípade za podstatnú skutočnosť považuje aj to, že samotná poškodená si ako náhradu škody uplatňuje len sumu 21.580 €.

Argumentoval, že ak by aj súd vychádzal z hodnoty spreneverenej veci v čase spáchania trestného činu, zdôraznil, že hodnota veci v čase spáchania skutku nie je zistená. V konaní nebolo sporným, že poškodená spoločnosť ho vyzvala na vrátenie predmetu leasingu, nakoľko jednotlivé leasingové splátky neboli uhradené, pričom predmet leasingu bol poškodenou spoločnosťou zadržaný, teda bol v jej fyzickej dispozícii až po dobu, kým neuhradil 3 leasingové splátky. Predmetné motorové vozidlo mu bolo teda opäť vrátené až s odstupom niekoľkých mesiacov po uzavretí leasingovej zmluvy, pričom je zrejmé, že hodnota vozidla zásadne klesla. Zo strany poškodenej spoločnosti bola leasingová zmluva vypovedaná až 04.12.2009 a až následne bol opätovne vyzvaný na vrátenie motorového vozidla.

Do momentu vypovedania leasingovej zmluvy bol oprávneným užívateľom motorového vozidla a preto v tomto časovom horizonte sa nemohol dopustiť trestného činu sprenevery. Nemožno uvažovať v rovine, že sa dopustil skutku už pri uzavretí leasingovej zmluvy, keď následne došlo k vráteniu vozidla poškodenej spoločnosti. Za predpokladu, že okresný súd vychádzal z toho, že škodou je hodnota spreneverenej veci, bolo potrebné zisťovať a určiť hodnotu motorového vozidla v čase spáchania skutku a teda v čase uzavretia kúpnej zmluvy medzi ním a treťou osobou, nakoľko až v čase odovzdania predmetného vozidla tretej osobe si prisvojil cudziu vec mu zverenú, keď s ňou naložil ako s predmetnom svojho vlastníctva, resp. až dňa 04.12.2009, kedy bola leasingová zmluva vypovedaná a bol vyzvaný na vrátenie motorového vozidla. Ako vyplýva z výpovede zástupcu poškodenej spoločnosti priamo na hlavnom pojednávaní, hodnotu motorového vozidla v čase jeho opätovného odovzdania, keď bolo v dispozícii poškodenej spoločnosti, by bolo možné určiť len na základe znaleckého posudku, ktorý však vypracovaný nebol. S poukazom na uvedené má za to, že hodnotu vozidla v čase spáchania skutku nie je možné presne určiť a nie je ani možné vychádzať z jeho nadobúdacej hodnoty. Je toho názoru, že prvostupňový súd jeho konanie nesprávne právne posúdil, keď ho odsúdil za zločin sprenevery podľa ustanovenia § 213 ods. 1, ods. 3 Trestného zákona.

K odvolaniu smerujúcemu voči výroku o treste uviedol, že uložený trest je vo vzťahu k jeho osobe neprimerane prísny. Od spáchania žalovaného skutku uplynula doba viac než 8 rokov, pričom dnes vedie usporiadaný život, pracuje v Anglicku a snaží sa v rámci možností nahradiť spôsobené škodu, o čom aj predložil zmluvu uzavretú s poškodenou spoločnosťou. Okresný súd Bratislava I mu ukladal súhrnný

trest s poukazom na trestný rozkaz Okresného súdu Bratislava III zo 04.11.2009, sp.zn. 3T/160/2009 a rozsudok Okresného súdu Bratislava II z 02.08.2011, sp.zn. 1T/103/2010, pričom zároveň využil ustanovenie o mimoriadnom znížení trestu podľa § 39 ods. 1 Tr. zák., ale vzhľadom na všetky okolnosti zastáva názor, že je tu priestor aj na uloženie trestu kratšieho trvania.

Záverom zopakoval, že jeho konanie nenapĺňa objektívnu stránku skutkovej podstaty trestného činu sprenevery v zmysle § 213 ods. 1, ods. 3, nakoľko nebola na cudzom majetku spôsobená škoda v sume dosahujúcej najmenej 26.600 € a navrhol, aby Krajský súd v Bratislave jeho odvolaniu vyhovel a vrátil vec súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

V súlade s ustanovením § 314 Tr. por., v záujme zachovania kontradiktórnosti konania, bolo odvolanie obžalovaného zaslané prokurátorovi, na prípadné vyjadrenie k nemu, čo však, ako procesná strana, ku dňu rozhodovania odvolacieho súdu nevyužil.

Pred otvorením verejného zasadnutia dňa 21.02.2018 obžalovaný B. B. výslovne prehlásil, že odvolanie, ktoré podal proti rozsudku Okresného súdu Bratislava I z 03.11.2017 sp. zn. 6T/20/2017 výslovne berie späť.

Podľa § 312 ods. 4 Tr. por. vziať odvolania späť vezme uznesením na vedomie predseda senátu odvolacieho súdu, a ak nebola vec doteraz tomuto súdu predložená, predseda senátu súdu prvého stupňa.

Vzhľadom k tomu, že predsedníčka senátu odvolacieho súdu nevzhladla žiadnych prekážok proti tomu, aby späťvzatie odvolania bolo vzaté na vedomie, pretože prehlásenie o späťvzati odvolania bolo výslovné (§ 312 ods. 2 Tr. por.), ústne do zápisnice (§ 62 ods. 1 Tr. por.) a k späťvzatiu došlo skôr, než sa odvolací súd odobral na záverečnú poradu, predsedníčka senátu odvolacieho súdu rozhodla tak, ako je uvedené vo výrokovvej časti tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.